MAGAZIN sportiv

După 15 secole...

Cu peste 15 veacuri în urmă scriitorul Sixtus Iulius Africanus făcînd o cronică a jocurilor olimpice, citează printre învingători pe împăratul armean Varazdat, care participînd la ediția din anul 385 a J. O. a învins în întrecerile de pentatlon, competiție clasică alcătuită din probele de alergare, săritură, aruncarea discului, a suliței și lupte. Distins cu cel mai înalt trofeu olimpic, cununa din frunze de măslin, Varazdat s-a întors, acoperit de glorie, în patrie.

Acesta a fost primul campion olimpic armean. După 15 secole, în 1956 la Melbourne reprezentanții Armeniei Sovietice făcînd parte din echipa U.R.S.S. s-au numărat din nou printre învingători. Dar ceea ce într-un trecut foarte îndepărtat reușise un împărat, de data aceasta a fost realizat de trei tineri profesori, gimnastul Albert Azarian, boxerul Vladimir Enghibarian și pentatlonistul Igor Novikov.

Trei campioni olimpici din Armenia, împreună cu scrimerul Valentin Cernikov din Erevan au acumulat 22,5 puncte. Și dacă am lua clasamentul neoficial pe națiuni alcătuit după încheierea jocurilor, am ajunge la concluzii foarte interesante. Reiese astfel că sportivii R.S.S. Armene au lăsat în urmă echipele unor țări ca Iugoslavia, Argentina, Austria, India, Grecia, Spania ș.a.

Anul 1959 a adus noi succese sportivilor armeni. Acum sportivii armeni alături de ceilalți sportivi sovietici se pregătesc pentru marile starturi ale J. O. de la Roma.

VARIETĂȚI

● „Sprinterul englez David Segall a publicat la rubrica „Mica publicitate" a unui cotidian londonez următorul anunț: *„Sprinter care a concurat la Jocurile Olimpice și la Campionatele Europene caută ocupație care să-i permită — temporar — posibilitatea de a se antrena și de a participa la concursuri. Bacalaureat".*

Imediat după apariția acestui anunț, s-a luat în discuție de către Federația de specialitate descalificarea lui ca amator.

Iată un mod de a privi amatorismul, specific „puritanismului" englez. Că David Segall n-are slujbă și că moare de foame interesează mai puțin...

● Practica racolajului este extrem de răspîndită în fotbalul britanic. Ea a fost chiar ridicată la rangul de profesie. Spre exemplu, clubul londonez Arsenal are 16 angajați care urmăresc (după un plan minuțios alcătuit) desfășurarea celor 352 de partide din cadrul ligilor superioare ale Marii Britanii și semnalează antrenorului Swindin elementele talentate cu care s-ar putea „îmbogăți" în viitor clubul.

Așa se cresc talentele în patria fotbalului...

Ultima „victorie" a lui Joe Louis

In anul 1949, celebrul boxer Joe Louis părăsea corzile ringului, după ce deținuse timp de 12 ani titlul de campion mondial la toate categoriile. Nici un boxer nu reușise să-l învingă în acești 12 ani, în care se acoperise de glorie și — se părea — de ...dolari. Față de bursele enorme de zeci și sute de mii de dolari care erau „puse la bătaie" la fiecare nou meci al lui Joe Louis, mulți ar fi fost dispuși să creadă că acest mare boxer a adunat bani care să-i ajungă nu pentru o viață, ci pentru zece!

Așa a crezut, probabil, și Joe Louis...

Dar sumele de bani cu care se înfierbîntă mințile în sportul profesionist, sînt doar o simplă iluzie. Sportivul nu primește decît o mică parte din banii pentru care a semnat contracte înrobitoare. Restul? Au grijă afaceriștii din jurul sălilor de sport, au grijă managerii, are grijă... fiscul.

Sînt 12 ani de cînd Joe Louis s-a retras din box. Dar în tot acest timp, el n-a avut o clipă de liniște, trebuind să facă față cererilor fiscului american, care i-a prezentat o listă de datorii poate mai mare decît aceea a banilor încasați de Joe Louis de-a lungul prodigioasei sale cariere.

Abia zilele trecute, lupta dintre Joe Louis și ... fiscul american s-a încheiat. S-a încheiat atunci cînd funcționarii fiscului și-au dat seama că nu l-ar mai putea pune în vînzare lui Joe Louis decît cel mult pa-

tul pe care doarme. Declarația șefului serviciului american al contribuțiilor directe este edificatoare în această privință: **„Am scos de la el tot ce era posibil".**

Caricatura de față, pe care o reproducem din ziarul „L'Equipe" are hazul ei. Un haz amar...

Mai sînt unii arbitri care dau dovadă de nesiguranță și lipsă de curaj față de ieșirile nesportive ale unor jucători.

— Dacă aș fi sigur că ăștia se lovesc intenționat, pe cinstea mea că i-aș da afară de pe teren!

Desen de S. Novac.

1-8, 10-8, 10-10 și... primul punct cîștigă

In istoricul întîlnirilor de tenis de masă la fel ca și în orice alt sport sînt cunoscute o serie de întîmplări, „curiozități" care au stîrnit la timpul lor comentarii aprinse, au pasionat pe amatorii de pretutindeni ai sportului cu mingea de celuloid. Seturi terminate la scoruri albe (0-0), recorduri de „țăcăneală", meciuri terminate la... egalitate și eliminarea celor doi competitori etc., iată numai cîteva asemenea fapte. Și la recentul turneu internațional de la Moscova s-a petrecut un caz interesant.

La scorul de 3-2 pentru echipa noastră masculină în partida cu reprezentativa U.R.S.S. I, au urmat la masă Mircea Popescu și Paskiavicius. Ținînd seama și de scorul general foarte strîns, meciul prezenta o importanță deosebită. Jucătorul sovietic a cîștigat primul set cu 21-13, iar cel de al doilea a revenit lui Mircea Popescu cu 19-16, deci la ceas. Setul decisiv urma să se desfășoare numai pe durata de 10 minute. Pornind foarte bine de la început, Paskiavicius a luat conducerea și în momentul cînd arbitrul a anunțat că mai sînt 3 minute, sportivul sovietic avea 8-1! Forțînd jocul și acționînd fără greșeală, Mircea Popescu a redus rapid handicapul, a egalat și a luat un avans de 2 puncte (10-8). Trecuseră însă, doar două minute și 15 secunde și meciul nu se sfîrșise încă ... pentru că în următoarele 45 de secunde, a fost rîndul lui Paskiavicius să facă două puncte și să egaleze (10-10) exact cînd arbitrul a consemnat epuizarea timpului regulamentar. Oprind jocul, arbitrul a anunțat în mijlocul unui interes general, „Ultimele 5 minute, primul punct cîștigă"! A urmat un scurt schimb de mingi și Popescu a tras decisiv cîștigînd punctul (11-10), setul și partida. Fără îndoială că și acest caz va figura în albumul de curiozități al tenisului de masă.

Cîntec și voie bună înainte de meci

Ultimul antrenament al echipei Progresul, dinaintea începerii returului, se terminase de mult. Se părea că pregătirile pentru ziua cea mare de mîine sînt puse la punct în cele mai mici amănunte. Și totuși, nici un fotbalist nu pleca în după-amiaza aceea. Ei așteptau oaspeți, poate puțin obișnuiți într-un club sportiv: pe compozitorul N. Patrichi și pe revuistul Aurel Felea. Cunoștința creatorilor cu fotbaliștii n-a fost în... „premieră". Se știau de multă vreme. Aproape că n-a fost meci la care ei să nu fi asistat, aproape că n-a fost spectacol la Teatrul de estradă „C. Tănase", care să nu fi fost văzut de fotbaliști.

— De altfel sîntem și colegi de club, *a remarcat antrenorul Augustin Botescu, actorii sînt tot ai Progresului.*

— Numai că între noi și dv. e o deosebire, *a răspuns Aurel Felea.* La fotbal cînd e gol e bine, dar ce te faci cînd la teatru e... gol?

Și discuțiile au continuat cînd despre teatru, cînd despre fotbal. Compozitorul și-a adus aminte de un șut „formidabil" al lui Oaidă, iar fotbalistul a început să fredoneze o melodie a lui Patrichi. Aurel Felea îi mărturisea lui Dinulescu că astă-toamnă a răgușit încurajîndu-i, în timp ce înaintașul Progresului îi demonstra că el a văzut „Pe aripile

Învățînd marșul fotbaliștilor...

revistei" de trei ori, lucru pe care revuistul n-a putut să-l facă cu nici un fel de meci!

Vizita creatorilor avea un scop precis: prezentarea cîntecului „Marșul fotbaliștilor" pe care N. Patrichi și Aurel Felea l-au compus, inspirați de frumusețea jocului de fotbal.

„Am dorit să aflăm părerea echipei noastre preferate, Progresul. Vă mărturisim însă sincer, *spuse Aurel Felea,* că „materialul" pentru cîntec nu l-am strîns numai de la jocurile Progresului. In fața pianului ne-au venit în minte zecile de meciuri, avîntul și combativitatea, spiritul de echipă, aceste minunate caracteristici ale jocului de fotbal.

„Pornim
Cu mingea avîntați
Pe teren
Ca unsprezece frați
De-un gînd înflăcărați"

S-a găsit imediat un acordeon și primele acorduri ale cîntecului au început să răsune. In timpul audiției priveam figurile fotbaliștilor. Ne uitam la Mîndru, la Dinulescu, la Ioniță, la Soare, la Smărăndescu, la Oaidă, la Stîrbei, la Mafteuță, la Babce la toți băieții aceștia care mîine vor lupta din nou pentru apărarea culorilor clubului lor. Ascultau cu atenție, cu seriozitate. Pe dinaintea ochilor le treceau — probabil, ca într-un film — faze din meciuri, minunatele lupte sportive pentru cucerirea mingii. Auzeau parcă aplauzele mulțimii și înțelegeau de ce dintr-un colț de tribună doi creatori au strîns material pentru a dărui un cîntec fotbaliștilor.

La sfîrșit n-au fost aplauze dar aproape într-un glas — așa cum pe stadion răsună „hip-hipura", fotbaliștii au spus simplu, sportiv: „Vă mulțumim!"

Dar a venit și un moment ceva mai greu: invitația compozitorului ca gazdele să învețe cîntecul! Fotbaliștii, sportivii curajoși de pe teren, au devenit deodată niște băiețandri sfioși. Cîntecul a început mai greu, dar încetul cu încetul el a „prins" glas. Pornea doar din piepturi vinjoase de sportivi. In mijlocul lor, antrenorii Botescu și Iordache... nu se lăsau mai prejos.

...Cine știe, poate la meciul de a doua zi dintre Progresul și Petrolul, îndemnul marșului sportiv mai stăruia încă în mintea fotbaliștilor de la Progresul și a constituit o infimă contribuție la rezultatul de pe teren: 1—0 pentru Progresul. Dar nu-i nimic. Desigur că și Petrolul va învăța marșul, ca și celelalte echipe. Cîntecul e un bun tovarăș de drum al sportivilor, al tineretului.

SANDU MARIAN

MARȘUL FOTBALIȘTILOR

Text: Aurel Felea — Muzica: N. Patrichi

Refren:

Pornim
Cu mingea avîntați
Pe teren,
Ca unsprezece frați,
De-un gînd înflăcărați:
Să fim
Sportivi neînfricați
Zburînd înaripați,
Pe teren,
Spre poarta celorlalți!
Dirji ne apărăm culorile
Și le ducem spre victorie!
Pornim
Cu mingea, avîntați
Pe teren!...
Ca un stol,
Hai, băieți!
Șut și gol!...
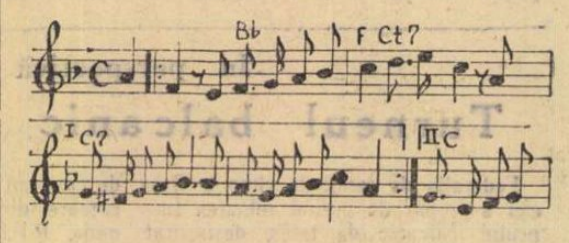
Cuplet.

Pe stadioanele patriei noastre,
Mulțimi voioase, mîndru șuvoi.
Și roșii flamuri spre zările-albastre
Sînt parcă solii anilor noi!...

Tot așa ca în întrecerea mare,
De pe-al patriei noastre cuprins,
Tot cu inima plină de soare,
Și în sport vrem să fim de neînvins!...

Refren

Tabletele „Dinamo"

Fotbaliștii echipei Dinamo Moscova au obținut în 1945 un răsunător succes în Anglia. Trei ani mai tîrziu dinamoviștii au triumfat din nou, de data aceasta la Stockholm și Göteborg. In capitala Suediei Dinamo Moscova a dispus cu 5—1 de Norköpping, socotită în 1948 drept una din cele mai puternice formații din lume (de altfel Suedia a cîștigat în același an turneul olimpic de la Londra).

In pauza meciului, unul din gazetarii suedezi a observat că fotbaliștii sovietici consumau niște tablete. Primind cîteva tablete de la fotbaliștii sovietici, gazetarul le-a dus la analiză, unde s-a constatat că ele nu erau altceva decît... un produs de zahăr concentrat cu suc de struguri. Suedezii au crezut că aceste „tablete Dinamo" sînt cheia succeselor fotbaliștilor oaspeți! O fabrică a produs în cîteva zile tablete identice oferindu-le jucătorilor echipei Götteborg, care urmau să joace cu Dinamo Moscova.

„Tabletele" n-au avut efectul dorit — scriau a doua zi ziarele. Dinamoviștii bătuseră cu... 5—1! Suedezii se bizuiau numai pe... tablete!

Poșta magazin

EMIL VLAICULESCU, COMUNA ȘOIMARI. — 1) Actualul fundaș al Petrolului, Tendler, a jucat înainte la Știința București. 2) Pahonțu e bolnav și nu va face parte în returul campionatului, din formația Petrolului.

MIRCEA IONESCU, SIMERIA. — Iată rezultatele meciurilor dintre echipele de baschet ale R.P.R. și U.R.S.S.: 1949: 23—51, 1953: 65—90, 1955: 63—79, 1955: 66—84, 1955: 40—45, 1957: 44—42 (singura victorie a baschetbaliștilor noștri), 1957: 63—87, 1957: 40—50.

TOMA I. GAIA, BUCUREȘTI. — Din moment ce regulamentul de joc precizează că la executarea unei lovituri de la 11 metri portarul va trebui să stea pe linia porții, între cei doi stîlpi, fără să miște tălpile de la pămînt, este clar că pentru a se îndeplini aceste condițiuni trebuie mai întîi să existe în poartă un... portar. Dacă portarul unei echipe, nemulțumit de decizia arbitrului, ar refuza să apere poarta, nu s-ar ajunge în nici un caz la executarea penalty-ului în poarta goală. In acest caz, arbitrul se adresează căpitanului echipei, pentru a desemna alt jucător din formația intrată pe teren, care să treacă în poartă. Dacă și căpitanul echipei se menține pe aceeași poziție de indisciplină, după un răgaz de... gîndire de 3 minute, arbitrul fluieră sfîrșitul meciului, iar echipa vinovată pierde jocul cu 3—0. Dar urmează, bineînțeles, și sancțiuni disciplinare. In ce privește celălalt caz, și anume ca balonul plin de noroi, cleios, să se lipească de bară și să... rămîie acolo, așa ceva e cu totul de neînchipuit, astfel că cei care au întocmit regulamentul de fotbal nu l-au încadrat în nici un articol.

ANDREI [illegible], PLOEȘTI. — 1) La jocurile olimpice de la Cortina d'Ampezzo din 1956, clasamentul în turneul de hochei pe gheață a fost următorul: 1. U.R.S.S., 2. S.U.A., 3. Canada. 2) Nu e greu de făcut socoteala: dacă patinatorul sovietic Grișin a cîștigat cursa de 500 metri de la Squaw Valley în 40,2 secunde, înseamnă că media orară cu care a alergat a fost de... 44,776 km!

NICOLAE ȚARANU, ORAVIȚA. — Di Stefano are 35 de ani. El continuă să joace la Real Madrid.

TITUS PEPA, CONSTANȚA. — 1) Apolzan are 33 de ani. I-a împlinit la 6 februarie. 2) „Bazil" Marian, antrenorul echipei Rapid, are 38 de ani. — 3) Ion Popa a deținut, în același timp, atît titlul de campion la categoria „semimijlocie", cît și la categoria „mijlocie". A fost unul dintre cei mai buni boxeri ai noștri. Astăzi el are 42 de ani. 4) Profesia voleibalistului Marcel Rusescu: inginer. 5) Veți primi răspuns detaliat prin scriscare.

A. ROIDIS, BRAILA. — Echipele reprezentative de fotbal ale Rominiei și Greciei s-au întîlnit pînă acum de 8 ori. De șase ori am cîștigat noi, iar două meciuri s-au terminat la egalitate. Iată, de altfel, rezultatele: 1930 (București): 8—1, 1932 (Belgrad): 3—0, 1933 (București): 1—0, 1934 (Atena): 2—2, 1935 (Sofia): 2—2, 1936 (București): 5—2, 1957 (Atena): 2—1, 1957 (București) 3—0.

ION POȘTAȘUL

Redacția și administrația: București str. Vasile Conta nr. 16 telefon 11.10.05. Interurban 72. Nr. 1—2 STAS 3452 Intreprinderea Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25. Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi.